

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 47/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.Г. и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљених Е.Г. и А.А., поднетом преко заједничког браниоца, адвоката Е.Д., против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 897/10 од 03.02.2014. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/2014 од 06.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљених Е.Г. и А.А., поднет преко заједничког браниоца, адвоката Е.Д., против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 897/10 од 03.02.2014. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/2014 од 06.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 897/10 од 03.02.2014. године, окривљени А.А. и Е.Г. оглашени су кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљеном А.А. изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је окривљени Е.Г. осуђен на казну затвора у трајању од 40 дана у коју му се урачунава време проведено у притвору од 31.01.2008. до 11.02.2008. године. Том пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 7.000,00 динара, а да на име паушала плате износ од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и истовремено је одређено

да ће се о нужним издацима оштећеног одлучити накнадно, посебним решењем, када висина истих буде позната. Том пресудом оштећени М.Н. упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 82/2014 од 06.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених А.А. и Е.Г., адвоката Е.Д. и пресуда Основног суда у Новом Пазару К 897/10 од 03.02.2014. године, је потврђена, док је као недозвољена одбачена жалба оштећеног М.Н. поднета преко адвоката Н.А. против пресуде Основног суда у Новом Пазару К 897/10 од 03.02.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су окривљени А.А. и Е.Г. преко свог заједничког браниоца адвоката Е.Д., због повреде закона из члана 124. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у седници већа о којој ће обавестити окривљене и браниоца укине нападне пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи тако што ће према окривљенима одбити оптужбу и истовремено одредити да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљених А.А. и Е.Г., поднет преко заједничког браниоца, адвоката Е.Д., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Окривљени преко свог браниоца као разлог подношења захтева за заштиту законитости истичу повреду закона из члана 124. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП у вези са којим наводе да на основу спроведених вештачења није на несумњив начин утврђена врста и тежина телесних повреда које је оштећени критичном приликом задобио, а то је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Такође, окривљени је преко свог браниоца у поднетом захтеву као разлог подношења наводи повреду закона не указујући конкретно ни на једну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а из образложења захтева и навода да се у погледу врсте и тежине телесних повреда које је оштећени М.Н. критичном приликом задобио налаза са мишљењем вештака др Е.Ћ., специјалисте радиолога, др М.К., специјалисте за уво, грло и нос, др Ћ.А., специјалисте за хирургију, др С.Љ., специјалисте за ухо, грло и нос и др Ф.Ј., специјалисте за судску медицину, на којима су засноване правноснажне пресуде, међусобно противречни, као и да је у налазу вештака судске медицине др Ф.Ј. наведено да је од суда добио задатак да утврди врсту и тежину повреда која је задобила А.Х., која није учесник предметног догађаја, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде закона из члана 124. ЗКП, ни по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости окривљених А.А. и Е.Г. поднет преко заједничког браниоца, адвоката Е.Д., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.